

www.srbbl.nl
juli/aug 2016 - Jaargang 20 - Nr. 7/8

TRACK

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

*Meeneem
Exemplaar*

HAPPY BASTARDS

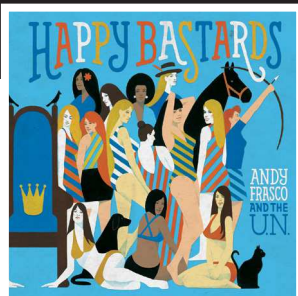
ANDY
FRASCO
AND THE
U.N.

MET O.A. AFRICAN ROOTS SPECIAL

**DUBBEL
DIK
ZOMER
NUMMER**

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

ZOMER-ALBUM VAN DE MAAND

JULI

ANDY FRASCO & THE U.N.

HAPPY BASTARDS

Wie Andy Frasco & The U.N. ooit live heeft zien optreden, zal begrijpen dat het vrijwel onmogelijk is om de energie die dit gezelschap op het podium tentoon spreid te vertalen naar schrift. Ervaren is geloven, zeker in dit geval. Andy Frasco werkt hard, onnoemelijk hard zelfs, getuige zijn ruim tweehonderdvijftig shows per jaar. Houdt de bandleider uit Los Angeles, California überhaupt nog tijd over voor het schrijven en opnemen van studioalbums? Antwoord: ja. Happy Bastards is na het debuut in 2010 nl. alweer zijn vierde plaat. Grote vraag is telkens of de charismatische zanger en toetsenist zijn live-reputatie ook in de studio weet te evenaren. En ook hier is het antwoord bevestigend. Maak kennis met Happy Bastards, uw soundtrack voor de komende zomer.

<https://www.youtube.com/watch?v=IA7kMiLVeMg>

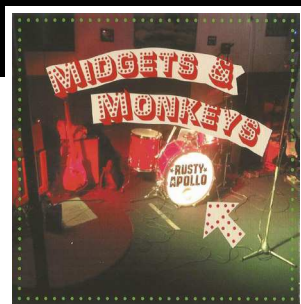
Hoewel het album een enigszins voorzichtige start kent met de vooruitgeschoven single 'Tie You Up', komt de vibe die dit gezelschap zo kenmerkt de luisteraar al snel tegemoet. Nummers als 'You're The Kind Of Crazy I Like', 'Mature As Fuck' en 'When You're Lonely' tippen namelijk het energieniveau aan dat ook op het podium behaald wordt. Het is daarnaast uiterst aangenaam dat het gaspedaal niet voortdurend ingetrapt wordt, waardoor Happy Bastards in een zogeheten muzikale balans blijft. Vaak is daarin een belangrijke rol weggelegd voor

saxofonist en vaste waarde Ernie Chang, zoals bij 'Make It Work' en 'Can't Get You Off My Mind'. Nieuw is de intrede van tubaspeler Matt Owen, die het geheel nog een extra funky randje meegeeft. Hoogtepunt op de plaat is het nummer 'Doin' It', dat precies datgene weet te brengen om onze geliefde zonnenschijn een extra glans mee te geven. We hebben dan tevens een bruggetje te pakken richting een klein puntje van kritiek. 'Doin' It' gaat n.l. precies over dát onderwerp waarvan je denkt dat het over gaat. De liefhebber van diepgaande poëtische teksten zal dan ook niet zo snel een bevredigend gevoel over houden aan Happy Bastards. Teksten als "When you're horny in the morning, I'll be the one to fill you up", "Let's get down to business" en "Don't blame it on the pussy" laten weinig aan de verbeelding over. Maar ach, wat geeft het? Een doorbraak in de poëzie zal Andy Frasco allermist op zijn bukketlist hebben staan. Bij deze zanger en zijn United Nations draait het om slechts één zaak: de luisteraar een flinke dosis pure vrolijkheid meegeven. Of zoals hij het zelf simpelweg verwoordt: "We want people to be happy". Die missie kunnen we met zijn nieuwe plaat wederom als zeer geslaagd beschouwen. De ultieme soundtrack van de zomer is met Happy Bastards dit jaar tussen de druppels door, aan komen waaien.

Doron Ketelaars

CD van de Maand komt tot stand i.s.m. Roots Mail Music en SR&BB

RUSTY APOLLO

MIDGETS & MONKEYS

Weet je waar ik van hou? De blues met een twist en als die blues dan nog eens de Southern feel met zich meedraagt, ben ik verkocht.

Drummer-zanger (mighty)Mike Meijer, (the Scene) zet zijn strot in om dit resultaat te bereiken.

Zangers en hun emoties zijn tenslotte de kers op de taart en deze kers staat, geloof mij! Er wordt daarnaast ook nog een duidelijk verhaal geschreven en dat hoeft lang niet altijd kommer & kwel te zijn in de Blues. De stemkleur ligt ergens tussen die van Billy Gibbons (inclusief baard) en Johnny Winter, helt over naar deze of gene kant, al naargelang het nummer en zorgt voor de nodige afwisseling.

Af en toe mag ook gerust de artistieke draak gestoken worden met eigen werk, dat staat een artiest vrij, en deze spreekwoordelijke draken zijn met een Cajun sausje overgoten. Dat dit een Nederlandse band is geeft het zelfs een extra

dimensie, want alles komt er uit met een onge-looflijke vlotheid, die een lokale band uit Louisiana zeker niet beter zou doen en dit is pas hun tweede album. Het klinkt gemeend, uit het hart geschreven en gespeeld.

De rest van de band met o.a. Rogier Van De Ploeg (gitaar), Onno Voorhoeven (slide guitar), Windelt Hooijer (blues harp), en Moos Meijer, de 16 jaar jonge Benjamin, speelt hier de bas met de precisie van een doorgewinterde muzikant.

Oh Yea, het eerste nummer, een grappige manier om een CD te starten. Het rumba-achtig ritme, stuurt me niet helemaal naar mijn persoonlijke voorkeur, ik ga voor "less is more" waar mond-harp en slide guitar door elkaar gemengd worden, maar het verhaal daarentegen gaat er wel in en krijgt de duim toch omhoog.

300 pounds of heavenly joy, The human cannon ball, Mooie combinaties van slidegitaar en harmonica, een blues ten volle uit..

Pretty thing, een nummer dat tussenvoegd lijkt bij gebrek aan beter ... iets te ver weg van de blues-edge die je verwacht als je de CD in z'n geheel hebt beluisterd. Niet dat het daarom minder van kwaliteit is, maar ik dacht eerder iets in de aard van: "laat het ons er toch maar tussen lassen".

Kijk en dan komt Let's work together, hoor ik nu niet let's stick together? come on come on ... Brian Ferry's tekst iets aangepast en in een toch wel leuk ritme gegoten. Je moet er maar op komen. Can i put my finger in it ... Ach ik wil ze natuurlijk niet allemaal gaan vergelijken met wat ik denk te horen. Iedereen zal bij elk nummer wel iets horen van ergens anders. De tekst is alleszins geweldig, goed gevonden, lekker ondeugend. Ik zou het commercieel zelfs durven aanraden als ge-

zellige meezinger. Eenvoudig en geweldig op elk feest met een flesje bier in de lucht. "The whole fist in it" zou ik zeggen.

She left me good ... en way down in the hole, Heerlijk meeslepend, en kijk, hier gaat mijn flesje bier richting tafel en zelf meewiegend met een partner ... mag dus ook een partner naar keuze zijn.

Death letter blues, ja zeker, blues en gewoon lekker opgebouwd. Heerlijke afdrank, weer met leuke tekst.

Stick a fork in me, Wat een grappige twist hier, het lijkt wel psychedelische blues ... Zouden de jeugdijaren van Pink Floyd hier mee te maken hebben? Een geinig ritme en lekker experiment; Syd Barret zou er zich in kunnen vinden. Een over-all mening over deze CD:

Kopen die hap, want ik denk dat deze jongens hun plekkie verdienen in een internationale scene. Ga eens kijken op www.rustyapollo.com en ga er zeker heen als ze in de buurt zijn!

Ludo de Grootte

ROOTS IN THE PARK

THE FINEST OF ROCK & ROLL, ROOTS, SOUL, BLUES AND AMERICANA

THIRD ANNUAL
SHOWER OF STARS

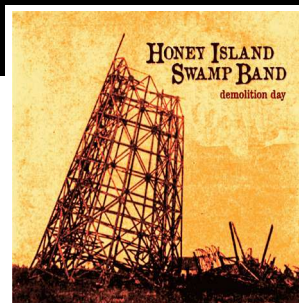
Het ééndaagse festival Roots in the Park kenmerkt zich door de sfeervolle opzet in het groene Julianapark, mooie eetgelegenheden en een breed internationaal programma met soul, blues, americana en aanverwante roots-stijlen. Het is dit jaar de derde editie. De bevestigde namen voor dit jaar zijn:

MY DARLING CLEMENTINE
GIANT TIGER HOOCH
C.W. STONEKING
HURRAY FOR THE RIFF RAFF
RYAN BINGHAM
KEB' MO
BLACKBERRY SMOKE

Roots In The Park, Zaterdag 2 juli 2016, Julianapark Utrecht
Info en tickets: <http://www.rootsinthepark.com/#tickets>

SAT. JULY 02 2016
PM 12:45 UNTILL PM 11:00
DOORS 12:00

ROCK 'N' ROOTS PRESENTS
JULIANAPARK
UTRECHT
JULIANAPARKLAAN 1000

MINI

SPECIAL

door
Eric Schuurmans

HONEY ISLAND SWAMP BAND DEMOLITION DAY

Gitarist Chris Mulé en bassist Aaron Wilkinson touren met gitarist Eric Lindell in San Francisco, wanneer orkaan Katrina in augustus 2005 zwaar te keer gaat en de stad New Orléans voor grote delen onder water zet. Alles wat Wilkinson bezat was opgeborgen in de mobilhome en in het appartement van een vriend in Louisiana.

Gestrand in SF en zonder enig mogelijk contact met het thuisfront, brengen Mulé en Wilkinson hun tijd door in de bekende 'BooM BooM Room', een blues club waar ook vele muzikanten op doorreis komen en vaak stranden. Op een namiddag, al pratend over hun plannen over het oprichten van een nieuwe band, ontmoeten ze in de club twee andere Katrina slachtoffers, de bassist Sam Price en de drummer Garland Paul, die snel voor hun plan gewonnen waren. Omdat Price een betere bassist blijkt te zijn, kiest Wilkinson voor de mandoline, wordt de line-up aangepast en wordt de band een feit. Ze kunnen op zondagen optreden

in de 'BooM BooM Room' als de 'Honey Island Swamp Band' (genoemd naar een swamp – een moeras - buiten New Orléans).

Wanneer ze een jaar later terug kunne keren naar hun thuis, besluiten ze ook in New Orléans verder te gaan als band. De HISB is een succes en de fans zijn enthousiast. Tijdens hun noodverblijf in SF werden ze gecontacteerd door Robert Gately, die hen de kans geeft om op te nemen in de legendarische 'Record Plant studio' in Sausalito, waar hij als engineer werkt. De HISB neemt er in 2006 een titelloze EP met zeven tracks op. Later volgt in 2009 hun debuut album "Wishing Well" en in 2010 "Good To You". In 2010 vervoeft Trevor Brooks (Hammond B-3) de band.

"Demolition Day" is het vierde studio album van de HISB. Ze trokken hiervoor naar The Parlor Recording Studio in New Orléans, met als producer Luther Dickinson (North Mississippi Allstars,

van KruysdijkAuto's

Mobiliteit gemakkelijk maken

Logtenburg 4 | 4841 PA Prinsenbeek
Tel: 076-5411692 | Fax 076-5428520
www.vankruysdijkautos.nl

True" of naar de beken-
tenissen in het akoes-
tische nummer "Katie".
Het verhaal in "Through
Another Day" is fictief,
episch en is geïnspireerd
door de Burgeroorlog.
Ook "Watch And Chain"
(over relaties) is uit de
lucht gegrepen en "She
Goes Crazy", op zijn
minst hysterisch. Ten
slotte is er nog "Devil's
Den", een nummer met
een geweldige swampy
intro, dat belooft voor
live versies.

Black Crowes). Ze namen er elf originele tracks
met een 2" band recorder op, om een zo goed
mogelijke analoge sound te hebben.

Het resultaat mag er zijn, want we proberen hier
zeker de Honey Island Swamp Band kruiden, die
aan deze mix heel wat diversiteit geeft. In "How
Do You Feel" is er het country gevoel door de hon-
ky tonk piano van Trevor Brooks, in "Head High
Water Blues" upbeat funk (een nummer waarin
de band terugblijkt
op de heropbouw
na de orkaan Ka-
trina), in "No easy
Way" de treurige
jazz- begrafenis
(die New Orléans
zo eigen is) en
slide blues in de
Southern rocker
"Ain't No Fun".
Ook is er veel
aandacht voor de
teksten, de emo-
tionele kant van
de songs. Luister
naar de reflecte-
rende wah-gitaar
in "Say It Isn't

We kennen de 'Honey
Swamp Band' uiteraard
nog van tijdens Moulin

Blues 2014 waar ze op zijn minst als verrassend
uit de bus kwamen. Hun nieuwe album "Demoli-
tion Day" voldoet volledig aan de complexiteit en
diversiteit van de band en is duidelijk ook een vol-
gende, een nieuwe stap.

Eric Schuurmans

BIG BO

TRAVELING RIVERSIDE

Bo Brocken, artiestennaam Big Bo, won afgelopen jaar de felbegeerde Dutch Blues Award. In mei deed hij mee aan de International Blues Awards in Memphis, Tennessee en bracht hij zijn tijd door in de streek in de USA waar de blues geboren is: het gebied rond de Mississippi delta. Met zijn album *Traveling Riverside* neemt hij ons mee in die Delta blues-historie.

Wie Big Bo ooit aan het werk heeft gehoord, kan bevestigen dat hij weet waar de felbegeerde 'blues-mosterd' te halen valt. Omdat de blues-historie zo enorm rijk is en omdat de inspiratie daaruit blijft stralen, heeft dit Nederlands blues-talent een greep gedaan uit de doos met onvergetelijke blues-liedjes uit de jaren '30 tot en met '50 en heeft er vijftien voorzien van een Big Bo-interpretatie, die dicht bij het origineel blijven.

Brocken speelt al zo'n dertig jaar gitaar en dat is

hoorbaar. De vingervlugheid, die nodig is voor deze muziek, gaat hem schijnbaar gemakkelijk af.

De tijdreis op *Traveling Riverside* begint met een liedje van Charley Patton, getiteld 'Pony Blues' en eindigt met 'Grinnin' In Your Face' van Son House. Onderweg maken we een tussenstop bij 'Devil Got My Woman', dat geschreven is door Skip James en te boek staat als het favoriete liedje van Bo.

Natuurlijk kan niemand in de blues, zelf Big Bo niet, om grootheden als Muddy Waters, Robert Johnson, Leadbelly en Blind Willie McTell heen. Zij worden op dit album zelfs vereerd met uitvoeringen van twee composities elk. Meestal horen we Big Bo solo, maar af en toe wordt het mondharmonicaspel van Ruurd 'Skinny Dog' van der Vegt toegevoegd, wiens stembanden we ook in

SHOP & MAILORDER

ROOTS MAIL MUSIC
 Van Goorstraat 4
 4811 HJ Breda (NL)

Tel. 076-5222235
Fax. 076-5200201
info@rootsmailmusic.com
www.rootsmailmusic.com

VOOR AL UW BLUES & ROOTS MUZIEK!

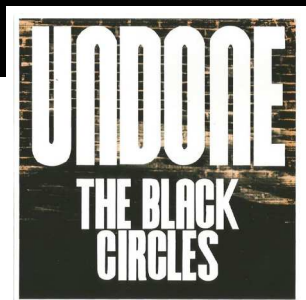
de achtergrondzang van 'Pick A Bale Of Cotton' van Leadbelly horen. Dat is een van de meest in het oor springende songs als het gaat om waar de blues haar oorsprong heeft.

De reis die Big Bo ons geeft langs de oorsprong van de blues is aangenaam. Het gitaarspel van de meester is uitmuntend. Dat Big Bo geen donkere voorouders heeft, is wel hoorbaar aan de soms iets te zoetgevooisde stem, maar de liedjes roepen vanzelf de herinnering op aan de rauwe stemmen uit het verleden. Met deze braampjes

op de stem, of een wat rauwere benadering, zou een sterproducer het volgende album van Big Bo meer kunnen laten kleuren. Voor de honger naar de historie van de liedjes mag er ook wel wat meer informatie toegevoegd worden.

Tot die tijd zullen we zeker vaak de fijne reis door de blueshistorie herhalen met het draaien van Traveling Riverside: een prima reisgenoot, kan ik u verzekeren en dus ook aan te bevelen!

Joost Festen

THE BLACK CIRCLES UNDONE

The Black Circles is een power trio uit Warrington – Engeland, die met "Undone" hun eerste debuut afleveren. Deze schijf bevat 10 eigen geschreven nummers. De band bestaat uit: Sam Brathey – Gitaar en Zang, Martin Saunders – Basgitaar en Zang, Phil Wilson – Drums, Percussie en Zang.

De band wordt begeleid door multi-instrumentalist Jesse Davey van The Hoax, die opduikt op Hammond en Toetsen en zorgt voor de eindmix van dit album. Het is verleidelijk om The Black Circles te zien als een verlengde van The Hoax, terwijl op hun meest oorlogszuchtige nummers ze ook klinken als Schotland's Blues 'n' Trouble, zij het in beide gevallen zonder de bluesharp.

'Undone' benadrukt de dynamiek van de individuele nummers, evenals het contrast tussen de nummers als geheel, wat er voor zorgt dat het een toegankelijk rock-blues album is geworden dat druipet met inzet en stroomt van begin tot eind.

Het album opent met "One big Lie" met achtergrond zang van Cat Fullbrook. Op de soulvolle ballad "Don't mean a thing" horen we haar nog een keer. Frontman Sam Bratley heeft een kenmerkende hese stem maar op dit nummer laat hij horen dat hij ook soul kan zingen.

Op "She's Dynamite" horen we duidelijk invloeden van Stevie Ray Vaughan terwijl we op "I'm Leaving" getrakteerd worden op explosieve industriële grungy blues in de trant van Gary Clarke Jr.

Naast al dat gitaargeweld staat er ook een mooi acoustisch nummer op dit album: "Drifting". Dit album is een melange van intens rockende blues, krachtige shuffles en slow blues, mooi gedoseerd. Aanrader!

Monic Chaigneau

July 15 16 17

1985 — 2016

time schedule

DOORS: 11.30

21.45 - 23.15	Brian Setzer's Rockabilly Riot	[USA]
19.45 - 21.15	Buddy Guy	[USA]
18.00 - 19.15	Taj Mahal	[USA]
16.15 - 17.30	Walter Trout	[USA]
14.45 - 15.45	JP Soars & The Red Hots	[USA]
13.15 - 14.15	Mojo Man	[NL]
12.00 - 12.45	Meena Cryle & The Chris Fillmore Band	[AT]

DOORS: 11.30

21.45 - 23.15	Joe Bonamassa	[USA]
19.45 - 21.15	Larry Graham & Graham Central Station	[USA]
18.00 - 19.15	Paul Carrack	[UK]
16.15 - 17.30	Lucinda Williams	[USA]
14.45 - 15.45	Robben Ford	[USA]
13.15 - 14.15	OTOMACHINE	[BE]
12.00 - 12.45	Eric Slim Zahl & The South West Swingers	[NO]

DOORS: 18.30

23.15 - 00.45	Bonita & The Blues Shacks	[D]
21.45 - 22.45	Jan De Bruijn Band	[NL]
20.15 - 21.15	Little Steve & The Big Beat	[BE]
19.00 - 19.45	Suncourt Ramblers	[BE]

info & tickets www.bluesfestival.be

Deusterstraat 78. Peer. Belgium.

MINI SPECIAL

FANTASTIC NEGRITO THE LAST DAYS OF OAKLAND

ZOMER-ALBUM VAN DE MAAND

AUG

Blues met een punk uitstraling, dat staat op de website te lezen van Fantastic Negrito en dat is geen holle slogan. De singer/songwriter met de moeilijke achternaam, achter dit project, Xavier Dphrepaulezz is afkomstig uit "The Bay Area" Oakland / San Francisco.

Op deze debuut-CD laat hij ons slide-gitaar in 'overdrive' horen, tesamen met bijtende teksten over leven, liefdes, geluk en ongeluk, commercie, klasse en de hedendaagse samenleving. Het is een visie die hij heeft verdiend; Hij is jarenlang bezig geweest met pijnlijke fysiotherapie om opnieuw te leren zijn lichaam te gebruiken nadat hij in 2000 een zwaar auto-ongeluk had gehad, waarna hij wekenlang in een coma heeft gelegen.

Toepasselijk zal "Last Days of Oakland" een van de meest rauwe vormen van muziek zijn die je dit jaar zult horen, zowel qua geluid als emotie.

Maar het is ook het werk van een vakman vol van subtiliteit en vooruitstrevendheid, gekoppeld aan een persoon met littekens zoals alleen een echte overlever kan hebben.

Dphrepaulezz, is de zoon van een Somalisch-Caribische immigrant, bracht zijn vroege kindertijd door in Massachusetts, voordat zijn familie verhuisde naar Oakland toen hij 12 was. Tegen die tijd waren zijn tienerjaren eigenlijk al voor-

ARTIESTEN & ORGANISATIE BUREAU

www.genuinemusic.nl

GENUINE
MUSIC AGENCY

John Zwetsloot

Postbus 1577
4700 BN Roosendaal
T 0165 - 55 31 15
E info@genuinemusic.nl

bij; hij had zichzelf het spelen op diverse instrumenten aangeleerd, wat ogenschijnlijk naar de jackpot leidde: een platencontract bij een grote Platenmaatschappij. Het resultaat was: "X-Factor"

het album wat in 1995 werd uitgebracht onder zijn voornaam , Xavier.

Het album was gladjes, sociaal bewust en door-drongen van de klassieke Soul van o.a. Sly Stone en Shuggy Otis en vond niet veel aftrek in de post-Grunge jaren '90. Hij noemde het de creatieve dood van de Xavier-Experience en na-dat hij een paar jaar later dicht in de buurt kwam van een echte dood, leek het alsof zijn muziek-carrière ten einde was.

Last Days Of Oakland is echter het duidelijke bewijs van het tegendeel. De geboorte van zijn zoon, enkele jaren geleden, deed zijn muzikale passie weer ontvlammen en die passie druipt van ieder kantje, riffje, beatje, handklapje en kreuntje af, die op dit album staan.

"Lost In A Crowd" voorziet het album van zijn emotionele kern, een stampende lofzang met gospel-intensiteit. "Lost in the wilderness of sound / Get through the day, don't drown," zingt hij. Gevoelens van woede en gebroken botten voegt hij daar later aan toe, opgevoed uit zijn eigen diepe bron van frustratie en strijd. De bevrijding

volgt met gevoelige en broze melodieuze intermezzo's: "We're just people, lonely people, you and I." De dynamiek zit er in versleuteld op de mooist mogelijke manier.

"Working poor" is van een steviger kaliber, een stampende blues met rijke orgel-tonen en een grommend advies: "Don't sell your life." Hoe intens deze plaat ook is, hij staat ook vol van kleine rustmomenten, levendigheid en elegantie. De band speelt onberispelijk smaakvol, zelfs als er Led Zeppelin-achtige stukken passeren (Hump through the winter).

In de ballad "About a bird" wordt rokerige jazz vermengd met spiritueel vuur, terwijl in "Rant Rushmore" bitterzoete overpeinzingen en spijt bovendrijven, om nog maar te zwijgen over het koor als tegenwicht voor zijn scheldkanonnade.

Last Days Of Oakland is een krachtig document, zoniet een luide strijdkreet over het ruimen van bergen levenspuin met pure wilskracht, talent en zangkunst; Fantastic Negrito spreekt voor iedereen die gefrustreerd

is door het verloren gaan van humaniteit in dit tijdperk van 'verbetering' en verandering.

Het is een nijldige, eerlijke en verlossende plaat. Maar boven alles een viering van een hardbevochten overleving, iets wat Xavier Dhpereau lezz maar al te goed kent.

Jason Heller/Dr.Groove

GREEN TERMINAL

taking it to a safe and green level

Kantoor automatisering zoals het hoort

... Milieubewust en kostenbesparend!

Don't get the blues, get green!

- green it professionals
- kostenbesparend
- 12 jaar ervaring
- betrouwbaar

www.greenterminal.nl

BIG PETE

LIVE AT BLUESNOW!

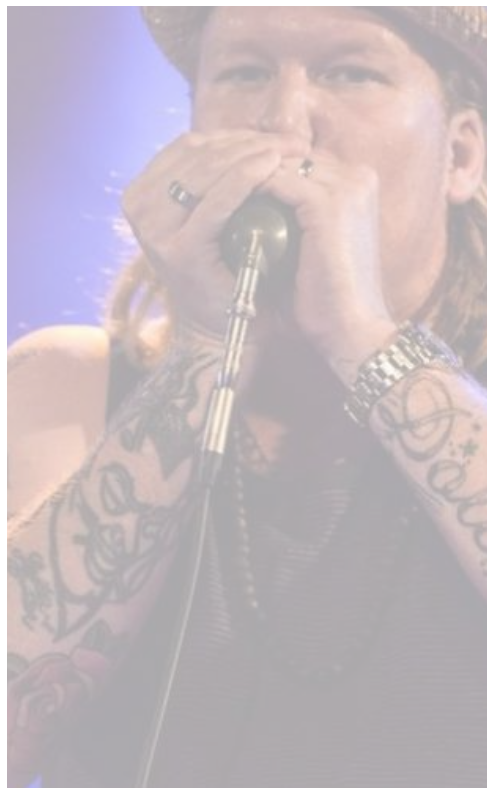
Mondharmonicaspeler Pieter "Big Pete" van der Pluijm nog voorstellen, moet m.i. hier niet meer. Hij werd als twintiger gevraagd om de 'Lester Butler Tribute Band' te komen versterken en werkte ook samen met 'The Strikes', 'The Backbones' en 'M.O.C.T.' ('Men Of Considerable Taste'). Daarnaast stond Big Pete ook al samen op het podium met o.a. "Monster" Mike Welch, Hook Herrera, Matt Schofield en Ian Siegal. Met steun van het platenlabel Delta Groove Music timmert hij nu verder aan zijn carrière in de States.

"Live At Bluesnow!" is een album dat opgenomen werd in de zomer van 2014, tijdens het eerste Bluesnow Fest. In Bazel, CH. Naast Big Pete's band (Sander Kooiman: gitaar, Erkan Özdemir: bas & Willie "Wuff" Maes: drums) waren ook David "Kid" Ramos (gitaar), "Monster" Mike Welch (gitaar) en Anthony Geraci (piano, Hammond B3) als "special guests" aanwezig. Naast drie eigen nummers (de opener

"Mean", de shuffle "Born To Die" en de slow blues "Ball And Chain" – met een geweldig orgel solo van Geraci) brengt Big Pete ook werk van Junior

Fine Tattoo Works
Nieuwe Haagdijk 4 Breda
Tel: 076 - 5208738

Wells (de titel song van Wells' album uit 1996 "Come On In This House"), van een goede vriend van hem (zanger en drummer van 'The Terraplanes') Boyd Small ("This Time No Lies"), van de gitarist van de band Sander Koojman (6:45) – hier met "Monster" Mike Welch als solerende gitarist), van Howlin Wolf's gitarist Otis "Big Smokey" Smothers ("I've Got My Eyes On You Watching Everything You Do – hier met Geraci achter de keyboards)", van Bernard Roth ("Just To Be With You" - een artiest die ook gecoverd werd door o.a. Muddy Waters), van gast keyboard-speler Anthony Geraci ("Only Time Will Tell"), van Chester Burnett aka Howlin Wolf ("Rockin' Daddy" – hier met de tweede gast gitarist David "Kid" Ramos) en tenslotte de bonus track van Frank Frost & Chris Young ("My Backscratcher" – de A-kant van een 45-toeren single uit 1966).

"Big Pete" bevestigt met "Live At Bluesnow!" zijn live reputatie en zijn (ook bij andere muzikanten) gewaardeerde vakmanschap als harmonicaspeler. Dit live album verzacht zeker de pijn voor hen die er die dag in Zwitserland voor de Big Pete Blues Band niet bij konden zijn.

Eric Schuurmans

TKPix

© Bert Lek

Het vermaarde (Ge)Varenwinkelfestival komt er weer aan. Op 26 en 27 augustus 2016 komen weer heel wat nationale en internationale toppers naar de festivalweide in het vlaamse Herselt-Varenwinkel, gelegen tussen Westerlo en Aarschot.

Voorlopige line-up:

- D-Tale (B)
- Bo Weavil (F)
- La Bomba (NL/US)
- Travellin' Brothers (ES)
- Mingo Fishtrap (US)
- Sandra Hall (US)
- Chris King Robinson (UK)
- Southern Avenue (US)
- Lisa Mills (US)
- Freeborn Brothers (PI)
- Dirt River Radio (AUSTRALIA)
- Sari Schorr & The Engine Room (US/UK)

Naar jaarlijkse gewoonte zal ook dit jaar een deel van de opbrengst van (ge)varenwinkelfestival geschonken worden aan het goede doel, dit jaar het KID Fonds, dat is het Fonds voor Kinderimmuun-deficiënties.

De organisatie wil de ziekte PID (primaire immuundeficiëntie) beter bekend maken.

Verder willen ze bijdragen aan informatie voor ouders, patiëntjes en hun brede omgeving. Tot slot willen ze met wetenschappelijk onderzoek de kennis rond PID verbeteren.

Meer informatie?

Kijk op 🌱www.kidfonds.be🌱.

<https://www.gevarenwinkelfestival.be/>

<https://www.gevarenwinkelfestival.be/>

DR.GROOVE'S BLUES 'N ROOTS KALENDER JULI 2016

02 juli	Big Bo,	Maestro record store	Den Bosch NL
02 juli	Florian Lohoff Band,	Muziekcafe	Helmond NL
02 juli	Midsummer Bluesnight, Hoodoo Monks, Little Boy and Nightingale, Howlin' Stone,	Inde Kroeën , The Juke Joints.	Mechelen B
03 juli	Rob Klerkx & The Secret,	MEZZ terras-concert,	Breda NL
03 juli	The Delta Saints + Jurgen Visser + Kyla Brox + Jordi Repkes,	De Bosuil,	Weert NL
03 juli	Deep & The Dudes,	café Kerkzicht,	Roosendaal NL
04 juli	C.W. Stoneking, Eriksson Delcroix & Blue Flamingo,	OLT Rivierenhof,	Deurne B
05 juli	The Lewis Hamilton Band,	Jazzoet,	Mol B
08 juli	Daniel Norgren,	Muziekgebouw,	Eindhoven NL
8-9-10 juli	Bospop, Present Danger, AC/DC UK, GM All Star Band , Purpendicular, Parris, Midas, Vido & St. Antonius, Eisbrecher, DeWolff, The Waterboys, Maria Mena, Flogging Molly, Walter Trout, The Cranberries, Kovacs, Seal, Selah Sue, Nena, CC Smuggles, Def Americans, Trixie Whitley, The Howlin', Counting Crows, Simo, Elvis Costello, The Bosshoss, The Mavericks, Steve Vai, Santana, K's Choice, Kensington	Festivalterrein,	Weert NL
8-9-10 juli	North Sea Jazz, Buddy Guy with Quinn Sullivan, Snarky Puppy, Diana Krall, Vintage Trouble, Antonio Sanchez & Migration, Pharrell Williams, James Blake, Pokey LaFarge, Allen Stone, The James Hunter Six, Branford Marsalis Quintet, Level42, Charlie Wilson, Earth Wind & Fire, Laurence Jones Band, Sabrina Starke, Pat Metheny & Ron Carter, Walter Trout, Candy Dulfer, Joe Bonamassa, Simply Red, Gregory Porter, Kassav, Mr. Sipp, Anthony Hamilton, Jill Scott, William Bell, The Jones Family Band, Corey Henry, The Revival & The Funk Apostles, Esperanza Spalding, Hot Eight Brass Band, e.v.a.	Ahoy,	Rotterdam NL
08 juli	The Lewis Hamilton Band,	Yachting Club,	Geel B
09 juli	Denise Marie & Marcel Koster,	café Kerkzicht,	Roosendaal NL
09 juli	Bag of Bones,	cafe 't Spektakel,	Asten NL
09 juli	Blues-Waves, Blues-cruise Robert Smith Bluesband, Blind B' & the Visionairs & Doghouse Sam, Dave Chavez Band, Fat Harry & the Fuzzy Licks.	Bomkade 1	Dordrecht NL
9-10 juli	Rock n Blues, The Tinstars & Ruby Pearl, The Lost Boys, Kieron McDonald, Granddaddy's Bad Bones, The Blackhawks, Jimi Barbiani Band, Robbert Fossen Blues Band	Marktplein,	Deurne NL
10 juli	The Lewis Hamilton Band,	café Parkzicht,	Breda NL
10 juli	Book of Eli,	MEZZ terras-concert,	Breda NL
10 juli	Tru Tones,	café Kerkzicht,	Roosendaal NL
14 juli	Tip Jar,	Grimhuysenpark,	Ulvenhout NL
15-16-17 juli	BRBF / Blues Peer, Brian Setzer's Rockabilly Riot, Buddy Guy, Taj Mahal, Walter Trout, JP Soars & The Red Hots, Mojo Man, Meena Cryle & The Chris Fillmore Band, Joe Bonamassa, Larry Graham & Graham Central Station, Paul Carrack, Lucinda Williams, Robben Ford, Oto Machine, Eric Slim Zahl & The South West Swingers, Jan De Bruijn Band, Little Steve & The Big Beat,, Suncourt Ramblers, Bonita & The Blues Shacks.	Festivalterrein,	Peer B
17 juli	Tim McMillan,	MEZZ terras-concert,	Breda NL
17 juli	Dudley Taft,	Salerno Bar,	Oosterhout NL
17 juli	Zydeco Soul Fever,	café Kerkzicht,	Roosendaal NL
21 juli	Little Kim,	Grimhuysenpark,	Ulvenhout NL
22 juli	Band of Friends,	Raadpop,	Nederweert NL
22 juli	The Fortunate Sons, The baboons,	Openlucht Festival Malmejok,	Oostmalle B
24 juli	A Brighter Light,	MEZZ terras-concert,	Breda NL
24 juli	Bluesplein, Hoodoo Monks, Dry Riverbed Trio, Sugarboy & The Sinners, Northsyde, Mojo Man, Wilhelmina Blues Band.	Wilhelminaplein,	Eindhoven NL
24 juli	Blommenkinders Festival, Heavy Duty Rock, BOTS, The Juke Joints ft. Jan Akkerman, Doors In Concert, Stolling Rones, Beatles Revival Band, George Baker & Reservoir Dogs Band, Kaz Lux, Hans Vandenburg, Willem Vermandere	Vrouwenhof park,	Roosendaal NL
27 juli	George Clinton & Parliament Funkadelic,	OLT Rivierenhof,	Deurne B
28 juli	Battlecreek Trio,	Grimhuysenpark,	Ulvenhout NL
31 juli	L'Heure du Malheur + Slomote,	MEZZ terras-concert,	Breda NL
31 juli	The Zoomatics,	café Kerkzicht,	Roosendaal NL
31 juli	Brielle Blues, Royal Hounds, AJ Plug, Dave Chavez Band, D-Tale, The Juke Joints, Jimmy Reiter, Leif de Leeuw Band, Louisiana Radio, The Rude Move, Rob Mostert Hammond Group feat. Dee Dee Priest, Etta James Experience, Barrelhouse, King of The World	Div. locaties	Brielle NL

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/GERDRGROOVE.VANLEENT](https://www.facebook.com/GERDRGROOVE.VANLEENT)

DR.GROOVE'S BLUES 'N ROOTS KALENDER AUG. 2016

04 aug.	Jan de Bruijn & Kaz Lux,	Grimhuysenpark,	Ulvenhout NL
04 aug.	Maceo Parker,	OLT Rivierenhof,	Deurne B
05 aug.	Stacie Collins Band, 31st Harley Davidson,	Indian and Buell Rally,	Retie B
07 aug.	Karen Vanhulle + Uncle Wellington's Wives,	MEZZ terras-concert,	Breda NL
10 aug.	Sean Webster & The Dead Lines,	Muziekcafe	Helmond NL
11 aug.	The Song Factory,	Grimhuysenpark,	Ulvenhout NL
14 aug.	I Have a Tribe,	MEZZ terras-concert,	Breda NL
14 aug.	The Providers,	café De Afzakkerij,	Veghel NL
18 aug.	Pieter VanBogaert & Anneke de Bruijn,	Grimhuysenpark,	Ulvenhout NL
19-20 aug.	Terug naar Tiengemetten, The Woodys Band, MotWat, Joris Linssen en Caramba, Douglas Firs, Thijs Boontjes, Invitation to Earth & Fire, Small Time Crooks, The Cosmic Carnival, Projekt Rakija	Festival locatie, Bökkers,	Tiengemetten NL
19-21 aug.	Swing Wespelaar Festival, The Blue Chevy's , Mike Sanchez, Mike Wheeler Band, Ralph De Jongh, Chris Bergson, Big Daddy Wilson, Nikki Hill, Jason Ricci, Toronzo Cannon, Les Generals Jack, Meena Cryle & The Chris Fillmore Band, Eric "Slim" Zahl & The South West Swingers, Nora Jean Bruso & Luca Giordano Band, The Music Maker Foundation Blues Revue	Centrum	Wespelaar B
21 aug.	Eelke Ankersmit,	MEZZ terras-concert,	Breda NL
25 aug.	Jan van Bijnen & Joost Verbraak,	Grimhuysenpark,	Ulvenhout NL
26-27 aug.	(Ge) Varenwinkel Blues & Roots Festival, D-Tale, Bo Weavil, La Bomba, Travellin' Brothers, Sandra Hall, Chris King Robinson, Sari Schorr & The Engine Room, Southern Avenue, Lisa Mills, Freeborn Brothers, Dirt River Radio, Mingo Fishtrap,	festivalterrein Varenwinkel/ Herselt B	
27 aug.	The Mighty Ya Ya,	Gemeentehuistuin,	Heeze NL
27 aug.	Culemborg Blues, Ian Siegal Band, Travellin' Brothers, Phil Bee's Freedom, Ruben Hoeke Band, The Lachy Doley Group, Leif de Leeuw Band, Bertus Borgers & The Young Retro's, Meena Cryle en de Chris Fillmore band, Little Steve & The Big Beat, The Blues Overdrive, The TWO, Southern Avenue, Kids In The Blues Project, La Bomba, Busted Feet, Big Bo, Scrappy Tapes, The Bluetails, Hoodoo Monks & the Black Mambo Boogie, The Tightropes,	Div. locaties,	Centrum Culemborg NL
28 aug.	Julien Firmin,	MEZZ terras-concert,	Breda NL
29 aug.	The Fortunate Sons,	't Brouwhuis,	Liessel NL

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/GERDRGROOVE.VANLEENT](https://www.facebook.com/GERDRGROOVE.VANLEENT)

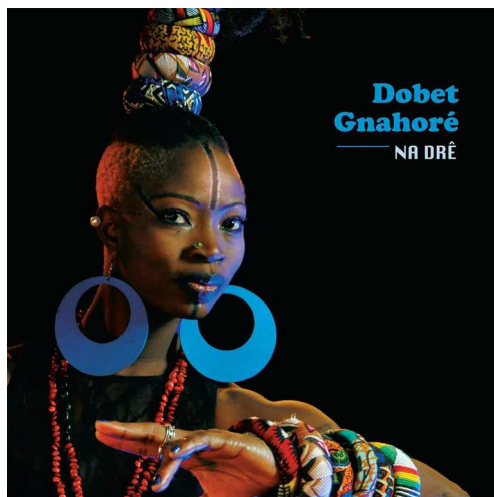
AFRICAN ROOTS SPECIAL

Dobet Gnahoré – Sterk en Sexy

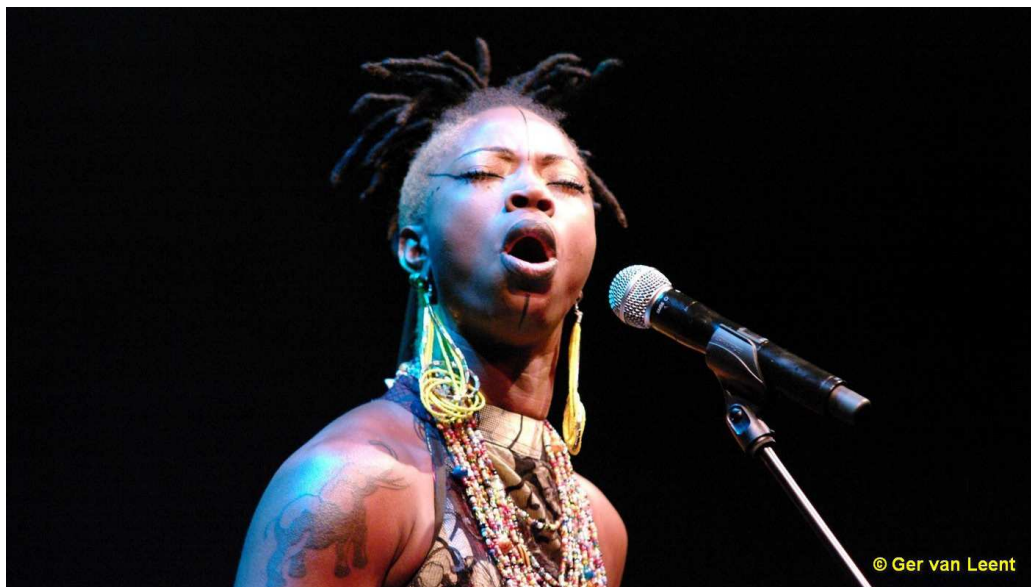
-Dobet Gnahoré (33) doet nog wat rek- en strekoefeningen en is daarna klaar voor het gesprek. Amper een uur later staat ze alweer op het podium, met een jaloersmakende energie en souplesse-

“Dansen is heel belangrijk voor me. Het was mijn eerste grote liefde. Mijn vader was danser en percussionist en hij zong ook. Via theater ben ik ook gaan zingen. Michael Jackson was een van m’n idolen toen ik tiener was. Een zanger die ook nog eens uitstekend kon dansen. Nog altijd móet ik dansen als ik zing; ik moet mijn energie kwijt.

Dobet Gnahoré is afgetraind en als ze zich zwaar opmaakt en hult in uitbundige kleding en sieraden, zoals op de hoesfoto van haar jongste CD “Na Dré”, lijkt ze op een krijger die op oorlogspad is. Ook op het podium is ze een imponerende verschijning met haar energieke dansen en krachtige stem. Dan is ze een vrouw die we

eerder associëren met het exotische Afrika dan met het zich razendsnel ontwikkelende continent. Dat is opmerkelijk voor een artieste die al jaren in Frankrijk woont en met haar teksten en muziek

allesbehalve traditioneel is. Er is sprake van een schijntegenstelling, verklaart ze in een mengeling van Engels en Frans. "Ik wil heel nadrukkelijk tonen dat ik mijn inspiratie uit de traditie haal; ik mag dan in Europa wonen en volop in het moderne leven staan, ik voel me Afrikaanse. Kleurrijke kleding en huidschilderingen vind ik aantrekkelijk. Ze maken een Afrikaanse vrouw sterk en sexy. Misschien ziet niet iedereen dat zo, maar voor mij hoort die aankleding heel erg bij de Afrikaanse identiteit."

Ooit wil ze terugkeren naar Ivoorkust, haar vaderland dat ze tien jaar geleden verliet wegens de grote maatschappelijke onrust die haar ook per-

soonlijk raakte: een goede vriend werd tijdens rellen doodgeschoten. Ze woont nu met haar man, de Franse top-gitarist Colin Laroche de Feline, tevens haar muzikale partner, en hun twee kinderen in de Franse Ardennen. "Voor mijn carrière is het beter om in Europa te verblijven. In Afrika is voor mij als muzikante, geen bestaan weggelegd, want er is nauwelijks geld voor culturele activiteiten. Mijn kinderen zijn bovendien in Frankrijk geboren. Maar ieder jaar reis ik minstens één keer naar Cote d'Ivoire, om energie op te doen, zeg ik altijd tegen m'n man. Daar bruist het leven."

Idealisme

Dobet groeide op in een gemeenschap van kun-

stenaars en artiesten die medio jaren tachtig werd opgericht door de Kameroense toneelschrijfster, schilderes en theaterregisseuse Werewere Liking en haar vader Boni Gnahoré. De achterliggende gedachte van Ki-Yi M'Bock, zoals de nog altijd bestaande enclave in Abidjan heet, was dat door het samenbrengen van Afrikaanse kunstenaars uit verschillende landen en disciplines, een pan-Afrikaanse cultuur kon ontstaan. De politieke versie van het pan-Afikanisme had in de jaren zestig schipbreuk geleden. Het nationalisme bleek sterker dan het ideaal van een verenigd Afrika, hoewel veel landen na het vertrek van de Europese kolonisators vrij willekeurig grenzen leken te hebben gekregen, met tribale spanningen als gevolg. Maar de opvatting dat Afrikanen cultureel veel met elkaar gemeen hebben, is nog altijd een gekoesterd en gewaardeerd ideaal. Werewere Liking ontving in 2000 de jaarlijkse Prins Claus prijs voor mensen die met hun culturele activiteiten bijdragen aan betere verstandhoudingen in de wereld.

"Ik bèn pan-Afrikaans", antwoord Dobet op de vraag of ze dat cultuurijsdeaal aanhangt. "Ik ben mijn artistieke carrière begonnen in Ki-Yi M'Bock en was niet anders gewend dan dat we dansstijlen gebruikten uit diverse Afrikaanse landen en in verschillende talen zongen. Het was het uitgangspunt van die gemeenschap en ik zet dat voort in mijn muziek. Mijn biologische moeder is Ghanese, mijn vader komt uit Ivoorkust en Werewere Liking uit Kameroen. Voor mij is muziek uit Zuid-Afrika net zo van invloed als muziek uit Mali, Congo of Ivoorkust. Ze schrijft in de bété-traditie van haar vader waarbij ze een kleurenpalet van Afrikaanse stijlen gebruikt: rumba uit Congo, Ivooriaanse ziglibiti, bikoutsu uit Kameroen en Ghanese highlife. Uitheemse termen die heel simpel zeggen: 'lekker schudden met dat lijf!'

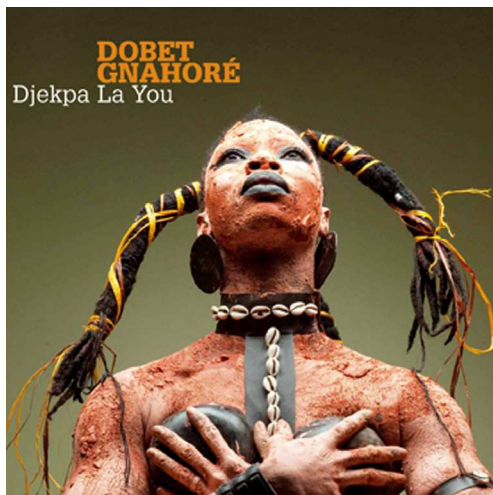
In de pers wordt ze geregeld vergeleken met de legendarische Miriam Makeba (a.k.a. Mama Africa); "Dat lees ik soms ook en ik voel me erdoor geïnvloed, al vind ik dat ik muzikaal nog niet op haar niveau zit, maar het is wel iemand die me inspi-

reert en die belangrijk is geweest voor heel veel Afrikaanse vrouwen. Ze heeft altijd gestreden voor vrijheid, ook artistieke vrijheid. Die rol hoop ik ook te kunnen vervullen.”

Als je de kans krijgt om Dobet en haar band een keer live te kunnen gaan zien: neem die kans! Het zal je niet spijten en je zal na afloop verbluft de zaal verlaten !

met dank aan Louis Nouws, Heaven popmagazine)

In april stond ze nog in Rotterdam op het podium, maar nu voorlopig geen geplande concerten in NL, maar mocht je op vakantie in de buurt zijn, zie het schema hieronder.

Dr.Groove

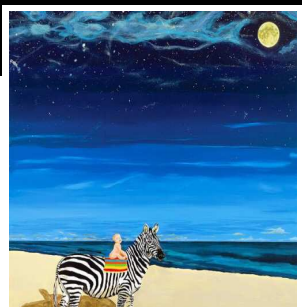
03.07.2016	POINT EPHEMERE – FESTIVOIRE,	PARIS (FRANCE)
09.07.2016	FESTIVAL HAUTS DE GARONNE,	LORMONT (FRANCE)
10.07.2016	MONTREUX JAZZ FESTIVAL,	MONTREUX (SUISSE)
Angelique Kidjo and Friends AFRICAn WOMEN ALL STARS Feat. Dobet Gnahoré		
05.08.2016	KANAZOE ORCHESTRA Feat Dobet GNAHORE,	TOULOUSE (FRANCE)
11.08.2016	DUO avec KALAKAN,	GROTTEs DE SARRES (FRANCE)
13.08.2016	FESTIVAL SUMMERTIME,	RIGA (Litouwen)
14.08.2016	GALA,	RIGA (Litouwen)
20.08.2016	H2U STIMMENFESTIVAL,	USTER (SUISSE)
25.08.2016	ROMA	(ITALIE)

Mailen naar: info@qprintbreda.nl

Bellen naar: 076-8882555

Generaal Maczekstraat 19
4818 BT Breda

ANDERS OSBORNE SPACEDUST & OCEAN VIEWS

Iedereen die Anders Osborne 'in concert' kent, weet dat hij flink tekeer kan gaan op zijn gitaar en voor vuurwerk kan zorgen, zoals b.v. Neil Young & Crazy Horse tijdens een geïnspireerde set.

De drie indrukwekkende albums die hij vanaf 2010 bij Alligator Records uitbracht, benadrukten dat aspect van zijn talent te volle. Maar Osborne heeft gebroken met dit label en brengt zijn eerste plaat nu uit op een 'indie' label en hij gooit het ook over een totaal andere boeg.

In plaats van aanzwellende, knallende gitaarpartijen, zit hij nu meer in een comfy, bitterzoete en introspectieve sfeer. Openingstrack "Pontchartrain" met hartslag-achtige drums, een subtiel, laid-back gitaargeluid en Osborne die herhaaldelijk en met een beetje droevige gelatenheid zingt: "I am a burning man, I'm goin' fishing in Lake Pontchartrain" zetten de sfeer neer van een drukkende Louisianaanse zomerhitte en tevens voor de meeste van de volgende nummers. Ze volgen zo'n beetje hetzelfde spoor, al zij het vaak met prachtig gelaagde instrumenten, zoals b.v. koperwerk, riet-instrumenten, toetsen en op de voortreffelijke ballad "Cape Cod" zelfs een strijkorkest, wat dit nummer zo goed als zeker Osborne's meest gevoelige en prachtige song ooit maakt.

Lafayette is dan toch weer een steviger, lekker uptempo nummer met fellere gitaarsolo's en uitbundige zang. Eigenlijk hier een beetje vreemde eend in de bijt, alhoewel "Wind" toch ook behoorlijk stevig is, funky, met strakke drums, zoemende bas, orgel en een mooie gitaarsolo. Het broeierige en 'swampy' "Move Back to Missis-

sippi," is het meest gospel-getinte nummer van de plaat met een gemene gitaar-solo en je voelt de geest van de Holmes Brothers ergens rondwaren.

"Can You Still Hear Me?" is een hartverscheurende en emotionele klaagzang voor een overleden liefde en wordt nog gevoeliger door de zacht aanzwellende strijkers aan het eind.

"Tchoupitoulas Street Parade" hunkert naar een volle Tchoupitoula straat, tijdens het Carnaval van New Orleans, waar Osborne zich in gedachten van tracht los te rukken in een enigszins dronken bui, maar waar nu, in de drukkend hete zomer geen bal te beleven valt.

"Big talk" begint stevig rockend, met herkenbare Neil Young stijl en eindigt in een ballad met piano en een zingende, haast Hawaïaanse gitaar sound.

Afsluiter "From Space" is een 'gesproken woord' lied, waar ook een rol voor Ricky-Lee Jones is weggelegd, met spaarzame jazzy backing en is wel het meest poëtische, ongebruikelijke en avant-gardistische stuk op dit album.

Over het geheel een plaat met innemend stemgeluid van Anders Osborne en uitstekende, meestal ingetogen begeleiding van een aantal top-professionals uit New Orleans zoals o.a. Ivan Neville, Johnny Vidacovich en Brady Blade, waarmee Osborne nieuwe paden inslaat en zijn muze volgt.

Al met al een bijzondere plaat, die je wel naar zich toe trekt na enkele luisterbeurten.

Dr.Groove

HET VERHAAL ACHTER...

CATFISH BLUES

door Monic Chaigneau

“Catfish Blues” is een doortastend blues lied. Het is inmiddels al ontelbare keren gezongen, versneld, vertraagd en in verschillende versies verschenen. Waarbij stukken tekst werden weggelaten of toegevoegd. Of de titel werd veranderd in b.v.: Voodoo Chile, of Rollin’ Stone.

De “Catfish blues” is de originele titel, en werd in 1941 voor het eerst opgenomen door een Mississippi Delta bluesman genaamd Robert Petway. Hoewel het meest beroemde stukje tekst al te horen was in een opname uit 1928; “I wish I was a catfish....

Wat niet zo gek is want de “early” Delta Blueszangers deden niks anders dan stukken tekst van elkaar “lenen” om er vervolgens een nieuw lied mee te maken.

Er is echter niet veel bekend over Robert Petway afgezien van het feit dat hij in de periode 1941-42 z’n zestien liedjes heeft opgenomen. Daarna is

hij spoorloos verdwenen en papieren van de burgelijke stand met info of, wanneer en waar hij is overleden werden nooit gevonden, wat in die periode echter niet ongewoon was voor een zwarte man uit de Mississippi Delta. Maar hoe dan ook zijn muziek leeft gelukkig voort.

Bijna een decennium na Petway maakte Muddy Waters een opname en zong een beroemde cover van “Catfish Blues” en noemde het “Rollin’ Stone’. Het lied was in grote lijnen invloedrijk en een toen nog onbekend bandje uit Engeland nam de naam aan als hun bandnaam: The Rolling Stones. Voor de nieuwsgierigen, ook het bekende muziekblad Rolling Stone Magazine ontleent zijn naam aan dit nummer van Muddy Waters ‘.

Muddy mag dan ook één van de meest populaire en meest invloedrijke bluesmannen uit zijn tijd

genoemd worden. Hij zorgde ervoor dat Catfish Blues bij het grote publiek bekend werd.

Enkele jaren later: een jonge artiest met de naam James Marshall Hendrix, beter bekend als "Jimi", had een ernstige voorliefde voor de blues, vette gitaar riffs, en wah pedalen.

Hij speelde vaak een cover van "Catfish Blues" als een eerbetoon aan Muddy Waters, ook gebruikte hij vaak stukken tekst van Muddy in zijn eigen liedjes om de bluestraditie voort te zetten. Jimi heeft "Catfish Blues" geëvolueerd in "Voodoo Chile", een langzame en dreigende blues jam. De volgende dag nam hij het beroemde zusje op: "Voodoo Child (Slight Return)", een soort van versnelde versie van Catfish Blues. Hij gaf er zijn eigen draai aan met een van de meest bekende en gecoverde gitaarsolo's allertijden.

Zo werd "Catfish Blues" een uiterst muzikaal en significant lied. Van het bescheiden ontstaan door een arme, onbekende zwarte man uit de Mississippi Delta. Naar de versie van Jimi Hendrix die het nummer voor het eerst speelde op het Woodstock podium. Wat nu ware Amerikaanse muziek geschiedenis is.

Monic Chaigneau

250 verschillende bieren

Het Bierhuis

**Van Goorstraat 5
4811 HH breda
Tel. (076) 5228394
Fax. (076) 5226857**

INTERVIEW MET DANIELLE NICOLE

Danielle Nicole (Schnebelen) is een vlijtige en talentvolle dame. Jarenlang vormde ze met haar broers Nick en Kris het blues-rock trio Trampled Under Foot. In 2008 wonnen ze de IBC (International Blues Challenge) in Memphis, en daarna ging het hard. Na Amerika vielen ook België, Nederland en Duitsland voor hun charmes en talent. In 2014 kwam het trieste nieuws dat Kris de groep ging verlaten. Zonder hem had het weinig zin om door te gaan en dus besloot Danielle solo te gaan. Nog datzelfde jaar nam ze 'Wolf Den' op in New Orleans. Ze tourde al met veel succes door Amerika en nu is het dus tijd om ook Europa opnieuw te laten kennismaken met Danielle Nicole.

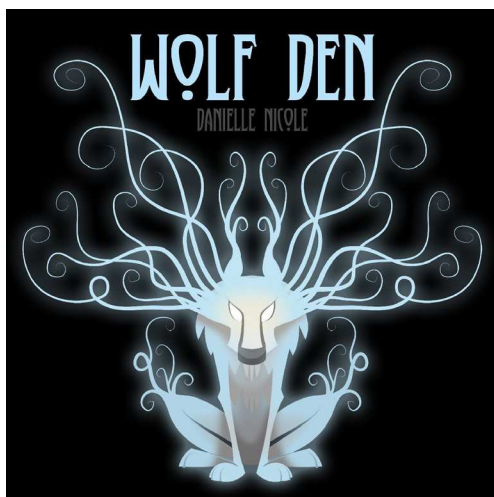
Exact 4 jaar geleden waren Danielle, Kris en Nick mijn eerste interview-kennismaking op Moulin Blues. Ik hoefde dus geen seconde te twijfelen bij het opstellen van mijn verlanglijstje anno 2016.

Onze vorige ontmoeting dateert van 2012, toen je hier was met Kris en Nick. Er is heel wat gebeurd sindsdien.

Met Trampled Under Foot bracht ik in 2013 'Badlands' uit, en we ontvingen ook een paar Blues Music Awards. Maar ja, ondertussen is de groep er niet meer...

Was het een moeilijke beslissing om ermee op te houden?

Ja en nee. Kris was de eerste die wou stoppen, hij had er genoeg van. We hebben 13 jaar samen doorgebracht, ofwel met optreden, ofwel met het opnemen van albums. We lasten nooit een pauze in en dat begon door te wegen. Toen Kris aankondigde dat hij eruit stapte, was het enerzijds een opluchting, maar ook beangstigend. Nick en ik hebben alle geboekte optredens afgewerkt, en ondertussen was ik volop mijn solo carrière aan het voorbereiden: 'Wolf Den' is opgenomen in september 2014 in New Orleans.

Stoppen staat niet in je woordenboek?

Nee hoor, we beginnen nu echt onze sound te vinden. We zijn nu ongeveer een jaar bezig, en we zitten al in Nederland, dus ik denk dat we wel iets goed doen?

Ben je door deze hele situatie volwassener geworden? Want nu sta je er echt wel alleen voor.

Bij Trampled Under Foot deed ik het tourmanagement, dus zo'n grote verandering is het niet. We hadden indertijd elk onze eigen job: Kris deed de boekhouding en de administratie, Nick hield zich bezig met de merchandising. Maar je hebt gelijk, nu ben ik de enige leider, en dat brengt meer verantwoordelijkheid mee, maar ook meer vrijheid, het is gemakkelijker om iets te beslissen, ik hoef niet constant te overleggen. Het is een leerrijk proces, ik maak misschien niet altijd de juiste beslissing, maar dan is dat maar zo.

Jullie spelen later dit jaar enkele reünieconcerten.

Kris belde op, hij wou nog eens wat samen doen. Voorlopig zijn er 3 shows gepand: een festival in juni in Colorado, daarna een weekend in Kansas

City en uiteindelijk ook de bluescruise in oktober. Ik zie het wel zitten, en ik wil eventueel in 2017 ook nog wel met hen optreden, maar voorlopig is mijn groep mijn prioriteit.

Heel wat songs op 'Wolf Den' gaan over verloren liefde, eenzaamheid, hartezeer. Hopelijk niet allemaal autobiografisch?

Ik ben altijd heel eerlijk geweest in mijn teksten, maar het zijn niet altijd persoonlijke verhalen, ik hoor ook wel eens wat in mijn omgeving wat ik gebruik in de teksten.

Is het een manier om je hart te luchten?

Therapeutisch is het zeker, want de liefde is een universeel thema en de mensen begrijpen je als je daarover zingt. Veel van mijn songs op 'Wolf Den' heb ik geschreven terwijl ik nog bij Trampled Under Foot zat, maar de laatste jaren probeer ik wat diverser te schrijven, en ook meer verhalend te werken. Veel songs die op 'Wolf Den' staan kwamen niet op de albums van Trampled Under Foot terecht, want Nick is een geweldig songwriter, dus had ik maar de helft van een album ter beschikking. Het was leuk dat ik nu mezelf kon bevrijden van die oude songs en ik heb al flink wat nieuwe ideeetjes voor het volgende album.

Het album is veel relaxter en soulvoller dan wat je bij Trampled Under Foot deed.

Dat kwam grotendeels omdat we in New Orleans waren, die stad heeft een relaxte atmosfeer. Anders Osborne was de producer, en hij heeft ook 6

songs meegeschreven. Plus, ik ben van Kansas, de stad van de swing, en dat kruipt ook wel in mijn songs. Ik wou iets anders doen dan wat ik bij Trampled Under Foot gedaan had, niet alleen door de plaats van de opnames te veranderen, maar ook door zelf te kiezen hoe en met wie ik ging opnemen. Het ging allemaal redelijk organisch, er werd weinig over nagedacht.

Was het belangrijk voor jou dat het New Orleans was?

Het was een suggestie van mijn label, en zij betalen, dus ... (lacht). Maar ik was heel enthousiast, want ik wil graag meer ervaring opdoen. En hoe doe je dat beter dan door verschillende perspectieven te leren kennen? Bij Trampled Under Foot werkten we steeds in dezelfde studio en met dezelfde producer, Tony Braunagel. Dat was leuk en leerrijk, maar nu was het tijd om met die gewoonte te breken. Plus, het label was bang dat ik teveel als Trampled Under Foot-light zou klinken als ik in Kansas bleef. Zolang ik voel dat ik mezelf niet verraad en evolueer, kan alles.

© Ger 'DrGroove van Leent

d-media

webdevelopment and more
<http://d-media.nl> || info@d-media.nl

Je bent ook weer moeder geworden. Heeft dat een effect op je muziekcarrière?

Ik heb 2 jongens nu, maar ik schrijf niet echt over hen, ik hou dat voor mezelf, dat is mijn privéleven. Ik kan over van alles schrijven, maar over hen zal ik dat waarschijnlijk nooit doen. Het is ook niet meer mogelijk om heel lang op tour te gaan, maar dat heeft me nooit echt geïnteresseerd. En ook al mis ik hen constant als ik weg ben, ik denk dat het mij sterker maakt, in mijn passie om muziek te maken. Tegen het einde van een tournee ben ik wel in een andere stemming dan in het begin, ik kijk er altijd naar uit om weer thuis te zijn. Maar het is niet zo dat ik alleen maar trieste liedjes zing op het podium, omdat ik hen mis hoor.

Je hebt ook al op enkele bluescruises gespeeld.

Wel, ik heb er 12 of 13 gedaan denk ik, 10 jaar via Holland America, en ook enkele op een andere cruiselijn. Ik heb echt geluk gehad op dat vlak.

Is het daar dat je JP Soars en Victor Wainwright ontmoet hebt?

Nee, we kwamen JP Soars tegen op de IBC. Hij heeft het jaar na ons gewonnen. Als je de IBC wint, mag je op veel festivals en in clubs spelen. En als je succes hebt, dan zien ze je graag terug in Memphis. Zodoende waren we daar toen JP won. We komen hem en zijn groep ook regelmatig tegen onderweg. De eerste keer dat ik speelde met Victor was inderdaad tijdens een bluescruise, maar ook hem waren we al tegen het lijf gelopen on the road, en tijdens afterparties.

Ik vind dat jullie deel uitmaken van de nieuwe bluesgeneratie, die allemaal blues met soul, rock, funk vermengen.

De blues zelf zit in een constante evolutie. Als je denkt aan wat Charlie Patton bracht, dan is Muddy Waters de evolutie van die muziek in de jaren 60. Het moet evolueren. Er is een bepaalde formule om traditionele blues te spelen, maar je mag er niet in blijven hangen, je moet verder durven kijken.

Maar om op je vraag terug te komen, ik vind inderdaad dat wij de nieuwe generatie zijn. Want geef toe, hoe kan iemand van 15 of 16 het al begrijpen? De noten kunnen spelen is één zaak, maar je moet dingen meemaken om het echt te kunnen interpreteren.

Hoe kan je nu Freddie Kings '5 Long Years (I've worked 5 long years for a woman) zingen, als je pas 15 bent?

Kathy Van Peteghem

info@walvisverbouwingen.com

WalVis

VERBOUWINGEN

onderhoud & renovatie

Baronielaan 238/A * 4837 BG Breda * tel:076 5659459 * fax:076 5658399

CD EN DVD NIEUWTJES

NEW

Gov't Mule - The Tel-Star Sessions

Op dit album vinden we de allereerste demo's van de band, die ook nog niet eerder zijn uitgebracht. De opnieuw gemixte en gemasterde opnames zijn met de oorspronkelijke line-up: Warren Haynes, Allen Woody en Matt Abts, en hebben de rauwheid en opwindend van de vroegste dagen van Gov't Mule.

Het was de bedoeling dat dit werk het debuutalbum zou worden, maar bleef al die jaren op de plank liggen. Nu verkrijgbaar als cd, dubbel LP en in een limited edition versie. (rel. datum 5 augustus)

Blues Pills - Lady In Gold

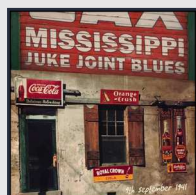
Het internationale gezelschap Blues Pills kondigde onlangs haar tweede studioalbum aan. De psychedelische bluesrock band heeft tien nummers opgenomen die een logisch vervolg zijn op het (fantastische) debuut uit 2014.

De muziek is een aanstekelijke en bruisende mengelmooie vol invloeden van Led Zepelin, Fleetwood Mac en Janis Joplin. (rel. datum 5 aug.)

Various Artists – Mississippi Juke Joint Blues

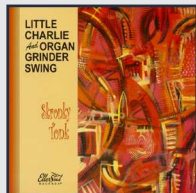
In Clarksdale, Mississippi, de geboorteplaats van vele beroemde blues artiesten, stonden ooit vijf legendarische juke joints. Deze werden in 1941 bezocht door Lewis Wade Jones, onderzoeker voor de "Library of Congress". In elk van deze taveernes, the Chicken Shack, the Dipsie Doodle, Lucky's, the Messenger's Cafe, and the New Africa, stond een jukebox en in elke jukebox, weer een keuze aan platen, die nauwgezet werd gedocumenteerd door Jones, die dacht dat het misschien de moeite waard was....Ga mee in de tijdreis op deze 4-cd box set! (rel.datum: 24 juni)

Little Charlie & Organ Grinder Swing – Skronky Tonk

De eerste eigen cd sinds hij kapte met The Nightcats. We treffen echter wel de ritmesectie van die Nightcats aan op deze Little Charlie cd: J. Hansen op drums en Lorenzo Farrell op orgel.

We horen jazz, ballads en Blues op deze swingende schijf, alles met de unieke gitaar-stijl van Little Charlie Batey; Luisterplezier gegarandeerd! (nu te koop)

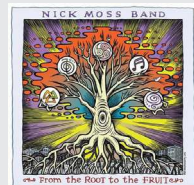
Nick Moss Band – From the Root to the Fruit

Dubbel-cd die het verloop van de Blues laat horen in relatie tot de popmuziek.

CD 1 heeft wat 40's and 50's jump blues, Texas, Chicago, and Uptown sounds.

CD no. 2 focust meer op progressieve, experimentele muziek en graaft in de 60's soul, garage punk, high rhythm soul, en hardere sounds.

(release datum: 3 Juni)

Tinsley Ellis – Red Clay Soul

Een nieuwe worp met levendige, soulvolle bluesrock van veteraan Tinsley Ellis. Deze opvolger van Tough Love, schotelt ons weer meesterlijke gitaar, frisse arrangementen en een stevige backing-band voor. Het album werd live in de studio van toetsenist Kevin McKendree in Nashville opgenomen. Oliver Wood (The Wood Brothers) levert ook een bijdrage op het duet "Giving you up" wat hij samen met Ellis schreef. Tinsley Ellis staat in de startblokken om te gaan touren, dus: boekers.....(rel.datum 3 juni)

CD EN DVD NIEUWTJES

NEW

Joanne Shaw Taylor – Wild

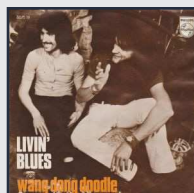
De opvolger van "The Dirty Truth" uit 2014 die werd bejubeld door The Sunday Times vanwege haar "Killer licks", rauwe solos en hartverscheurende vocalen en de titel van deze nieuwe wekt hoge verwachtingen. opgenomen in de Grand Victor Sound studios, in Nashville TN, en werd geproduceerd door Kevin Shirley (Joe Bonamassa), Aerosmith, Journey, Iron Maiden) Joe Bonamassa heeft over J.S Taylor al eens gezegd: "A superstar in waiting". (rel. 30 sept)

12CD-box ! LIVIN' BLUES -"ONE NIGHT BLUES"

COMPLETE ALBUM COLLECTION, met de albums:

- Hell's Session (Philips 1969)
 - Wang Dang Doodle (Philips 1970),
 - Bamboozle (Philips 1972),
 - Rocking At The Tweed Mill (Philips 1973),
 - Ram Jam Josey (Ariola 1973),
 - Live '75 (Ariola 1975),
 - Blue Breeze (Ariola 1976),
 - Now (Bounce Records 1987),
 - Snakedance Live 89 (Corduroy),
 - Out Of The Blue (Studio 88 1995),
- plus 2 bonus cd's "More Livin' Blues."
(rel. datum 22 juli)

Jeff Beck – Loud Hailer

Het eerste studio album in zes jaar, van Jeff Beck, combineert vloeiende gitaarriffs met actuele teksten, om een krachtig standpunt te laten horen over alles van de liefde voor kracht als de kracht van de liefde. Loud Hailer, is een benaming voor een megafoon en dat is een passende naam voor dit album. Beck zegt: ik wilde echt een punt aanroeren over de smerig zaken die ik in de wereld zie gebeuren en het leek me een goed idee om dat met een megafoon te doen." (rel. datum 15 juli)

The Apocalypse Blues Revue

De nieuwe band rond Godsmack's Shannon Larkin en Tony Rombola kondigen hun gelijknamige album aan. Zoals de legend de ronde doet, zou Robert Johnson zijn carrière begonnen zijn met de ontmoeting van de duivel op de 'crossroads'. Evenzo zou je kunnen zeggen dat Apocalypse Blues Revue aan het einde van de wereld begon te spelen. Deze nieuwe band zegt de Blues tradities te eren en de vier leden drukken hun stempel in bloed gedrenkt op het genre. (Rel. datum 26 aug)

Leyla McCalla - A Day For The Hunter, A Day For The Prey

Zoals haar collega-muzikanten en stadsgenoten Rhiannon Giddens van Carolina Chocolate Drops en Allison Russell van Birds Of Chicago is Leyla McCalla nauw verbonden met het muzikale erfgoed van haar woonplaats New Orleans. Na Vari-Colored Songs uit 2013, is dit haar tweede album waarop ze zich opnieuw toont als uitstekend vertolkster van de muziekstijlen die die de stad rijk is. Leyla's verzorgde invulling van een melange van blues, jazz, country en folk is op het eerste gezicht een garantie voor de toegankelijkheid van het repertoire op dit album. (nu te koop)

Full color en zwart wit

**Digitaal printen en kopiëren
van klein tot groot formaat**

Complete afwerking

**Snel, veelzijdig
en scherp geprijsd!**

DPS Copy Net Breda BV
van Coothplein 40-42 | 4811 NG Breda
T 076-5149706 | T DTP afd. 0765204857
E dps@copynetbreda.nl | www.copynetbreda.nl

SR & BB

STICHTING RHYTHM & BLUES BREDA

Al sinds 1988 zorgt de SR&BB voor de betere bluesoptredens in Breda. Gelukkig zien we veel van het trouwe publiek terug bij deze optredens. Voor deze mensen (en alle anderen die onze optredens nog moeten ontdekken) willen wij dit graag continueren. Wij zijn daarom op zoek naar DONATEURS, sponsors en adverteerders (tarieven zie hieronder). Voor slechts €10,- per jaar kunt u de SR&BB en ons publiek steunen. In ruil daarvoor krijgt u niet alleen kwalitatief hoogstaande optredens, maar daarnaast ontvangt u maandelijks de kleuren-versie van Track per e-mail en regelmatig ook onze nieuwsbrief.

Bovendien wordt u ieder jaar uitgenodigd voor een goed verzorgde "muzikale" avond.

Wilt u hiervan gebruik maken en ons steunen, maak dan €10,- over op IBAN NL49INGB0001006095 t.n.v. SR&BB, onder vermelding van uw naam en e-mail adres zodat u ook de nieuwsbrief en de digitale Track kunt ontvangen.

Alvast bedankt voor uw sympathie !

ADVERTEREN

We hanteren de volgende tarieven op jaarbasis

1/3 - A5 pagina € 180,-

1/2 - A5 pagina € 250,-

1/1 - A5 pagina € 450,-

BOEKINGEN

Boeken:

srbb@ziggo.nl

T + 31 (0)6 11 86 48 51

Secretariaat:

Klaverbeemd 3, 4844 RH Terheijden

info.srbb@xs4all.nl

**Track is het magazine van de SR&BB en verschijnt maandelijks.
Oplage: 650 gedrukte exemplaren en 1250 digitaal via mail.**

Vaste redacteurs: Monic Chaigneau
Ton Odijk
Ger van Leent

Ontwerp & DTP: Daniela van het Bolscher
Veronique Ortonio
Druk: Q-Print Breda

cafédebruinepij®

Kerkplein 7-Breda-telefoon 076-5214285

Openingstijden:

Maa 09.00 - 02.00

Din 09.00 - 02.00

Woe 09.00 - 02.00

Don 09.00 - 04.00

Vrij 09.00 - 04.00

Zat 09.00 - 04.00

Zon 11.00 - 00.00

info@cafedebruinepij.nl

...lekkere
muziek!

Kom en geniet op het mooiste plein onder de Grote Kerk.

cafédebruinepij®